

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1966-1967.

17 NOVEMBRE 1966.

Proposition de loi tendant à accorder une rente de déportation aux victimes de la guerre 1914-1918.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Actuellement, aucune rente n'existe en faveur de ceux d'entre nous qui refusèrent le travail au profit de l'envahisseur allemand en 1914-1918. Ces actes patriotiques étaient individuels et dictés par la seule conscience du devoir civique; beaucoup des enfants de ceux là firent comme eux en 1940-1945.

Il ne faut pas démontrer avec quelle brutalité voire bestialité ces citoyens ont été traités parce que justement, ils s'efforcèrent de désorganiser l'effort de guerre allemand. Ceux d'entre nous qui eurent la chance de revenir au pays en gardèrent des séquelles morales ou physiques.

Cinquante années après la première guerre mondiale, au moment où partout dans le monde l'exemple de ce courage est cité aux jeunes générations, ce devoir de reconnaissance nationale paraît en vérité fort tardif.

En effet des milliers d'entre eux sont morts en déportation ou après leur retour au pays.

Cinquante années après, cette proposition de loi revêt plus un caractère de symbole que d'indemnisation pour service rendu au pays.

J. JOTTRAND.

..

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE PREMIER.

Toute personne déportée obligatoire au cours de la guerre 1914-1918, ayant atteint 60 ans au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, jouira d'une rente annuelle.

R. A 7242

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1966-1967.

17 NOVEMBER 1966.

Voorstel van wet tot toekenning van een deportatierente aan de slachtoffers van de oorlog 1914-1918.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Er bestaat op dit ogenblik geen rente voor degenen die in 1914-1918 geweigerd hebben voor de Duitse overweldiger te werken. Deze weigering was een persoonlijke daad van vaderlandsliefde, uitsluitend ingegeven door het besef van de burgerplicht; vele van hun kinderen volgden in 1940-1945 hun voorbeeld na.

Het hoeft niet te worden gezegd met welke brutaliteit, laat staan beestachtigheid, deze burgers werden behandeld, omdat zij poogden de Duitse oorlogsinspanning te ontwrichten. Degenen die het geluk hadden naar hun vaderland terug te keren, bleven moreel of lichamelijk getekend.

Vijftig jaar na de eerste wereldoorlog, op het ogenblik dat deze moedige houding in de wereld aan de jeugd tot voorbeeld wordt gesteld, wordt de plicht van nationale erkentelijkheid in feite zeer laat vervuld.

Duizenden onder hen zijn immers in deportatie of na hun terugkeer in het vaderland gestorven.

Vijftig jaar later heeft dit voorstel van wet meer de betekenis van een symbool dan van een schadeloosstelling voor de aan het land bewezen diensten.

..

VOORSTEL VAN WET

EERSTE ARTIKEL.

Hij die tijdens de oorlog 1914-1918 verplicht werd gedeporteerd en de leeftijd van 60 jaar heeft bereikt op het tijdstip dat deze wet in werking treedt, ontvangt een jaarrente.

R. A 7242

ART. 2.

Cette rente annuelle s'élève à 600 francs par trimestre passé en déportation. Le dernier trimestre commencé à concurrence de 40 jours est censé entièrement accompli.

ART. 3.

Les veuves des déportés de 1914-1918 ont droit aux 3/4 de cette rente pour autant qu'elles aient épousé le déporté avant le 31 décembre 1927.

Les veuves remariées ne peuvent prétendre à l'application de la présente loi.

ART. 4.

Le bénéfice de la présente loi est accordé aux seuls Belges qui se trouvaient dans l'impossibilité de retourner au moins une fois par mois dans leurs foyers du fait de l'occupant.

ART. 5.

Les demandes tendant à l'application de cette loi, doivent être introduites dans les formes fixées par arrêté royal.

ART. 6.

La rente est liée à l'index des prix du Royaume; elle est incessible et insaisissable.

J. JOTTRAND.
P. DESCAMPS.
N. MISEREZ.
G. BEGHIN

ART. 2.

Deze jaarrente bedraagt 600 frank per kwartaal dat in deportatie is doorgebracht. Het laatste kwartaal waarvan 40 dagen verlopen zijn, wordt aangerekend als een volledig kwartaal.

ART. 3.

De weduwen van de gedeporteerden van 1914-1918 hebben recht op 3/4 van deze rente, voor zover zij met de gedeporteerde gehuwd waren vóór 31 december 1927.

De hertrouwde weduwen kunnen geen aanspraak maken op de toepassing van deze wet.

ART. 4.

Het genot van deze wet wordt uitsluitend toegekend aan de Belgen die door toedoen van de bezetter niet in staat waren ten minste eenmaal per maand in hun gezin terug te keren.

ART. 5.

De aanvragen waarbij om de toepassing van deze wet wordt verzocht, moeten worden ingediend in de vorm te bepalen bij koninklijk besluit.

ART. 6.

De rente is gekoppeld aan het indexcijfer van de kleinhandelsprijzen van het Rijk; zij is niet vatbaar voor afstand of beslag.